

כבודו ועכב את הפרענות. צא וחשב שנותיו של מתושלח, ותמצא שהם פלים בשנת שש מאות שנה לחיי נח. פי ל'מים עוד. מהו עוד? זמן אחר זמן זה, נוסף על מאה ועשרים שנה. ארבעים יום. כנגד יצירת הולד, שקלקלו להטריח ליוצרים לצור צורת ממזרים.

(ה) ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: ה ועבד נח ככל די פקדה יי: כשי"א ויעש נח. זה ביאתו לתבה.

(ו) ונח בן-שש מאות שנה והמבול היה מים על-הארץ: ונח בר שש מאה שנים וטופנא הוה מרא על ארעא:

(ז) ויבא נח ובניו ואשתו ונשי-בניו אתו אל-התבה מפני מי המבול: ז וועאל נח ובנוהי ואתתה ונשי בנוהי עמה לתבותא מן קדם מי טופנא:

כשי"א נח ובניו. האנשים לבד והנשים לבד, לפי שנאסרו בתשמיש המטה מפני שהעולם שרוי בצער. מפני מי המבול. אף נח מקטני אמנה היה, מאמין ואינו מאמין שיבא המבול, ולא נכנס לתבה עד שדחקהו המים.

~ נקודות משיחות קודש ~ (לקוטי שיחות כרך כ עמ' 196)

מפני שהעולם שרוי בצער (רש"י ז, ו)

בתנחומא אמרו טעם אחר: שלא יהא הקב"ה עוסק בחרבן העולם והוא בונה. אבל אין טעם זה מקרח כלל בפשוטו של מקרא, שיטת רש"י. ואדרבה: המבול היה ענש על השחתת הארץ, פי השחית כל בשר את דרכו, ואם פן צריכים הבריות להיטיב את דרכן על הארץ. ועל כרחק, שהטעם הוא מפני שהעולם שרוי בצער. וענן ברש"י לעיל (בראשית ד, כד-כה): מה אנו יולדות לבהלה. . אתם עשו מצותכם, והוא יעשה את שלו.

(ח) מן-הבהמה הטהורה ומן-הבהמה אשר איננה טהרה ומן-העוף וכל אשר-רמש על-האדמה: ח מן בעירא דכניא ומן בעירא די ליתתא דכניא ומן עופא וכל די רחש על ארעא:

דעת זקנים מבדלי התוספות - עוז והדר

שכחות היו נותנין לי, מיד צינה יתברך לקו המים מתחת וגו' ותראה היבשה ולעיל א טו, ובה ברא אדם במקום המים והשפיע להם טובה, שהיו זורעין הארץ ומעלה להם לארבעים שנה, ומרוב טובה מרדו בהקדוש-ברוך הוא, שמע הקדוש-ברוך הוא במרדם וצינה למים שיבואו עליהם וישטפו אותן. מפי רבי ששמע מפי הרב נתן אפניאל (ראה ב"ר ה א): תורה ז

(ו) ויבא נח ובניו. פירש רש"י: האנשים לבד והנשים לבד, לפי שקל ימי המבול נאסרו בתשמיש המטה. כמדרש שאמר הקדוש-ברוך-הוא, אני קובר אני הורס ואתה בונה, המתן עד שיעבור יעם (תנחומא ישן יז): תורה ח

במקומם בני אדם שרואים ולכלכלם כמו הסומים, ואתם בני אדם בשראו עצמן בהנאה גבה לבם, ובשרואים המלך עובר היו מקללים אותו ואמרו אוי לו לזה שכבש אותנו בזה, פעם אחרת שמע קולם ושאל מה הן אומרים, אמרו לו מקללים אותך ואינם עושים כמו העושים שהחזרת לאחור, צינה המלך עליהם שיהרגום. כך העולם מתחילה היה כלו מים, שאינם רואים ולא שומעים ואפילו הכי היו מקלסין להקדוש-ברוך-הוא, שנאמר (תהלים צא) נשאו נהרות ה' [נשאו נהרות קולם], אמר הקדוש-ברוך-הוא אילו הייתי בורא אדם ששומע ורואה כמה קלוסין וכמה

(ו) והמבול היה. יש לשאול מאי שנא שהביא הקדוש-ברוך-הוא מבול יותר מלשאר מכות. רבותינו ו"ל אמרו (סנהדרין קח): ברותחין קלקלו וברותחין גדונו. אמנם יש להמשיך הדבר, למלך שבנה דירה נאה לחבורה של עורים וצוה לכלכלם בריוח, וכל זמן שהיה המלך עובר דרך שם היו עומדים ומשתחווים כנגד המלך ומשבחים לו בקול גדול, פעם אחת שמע המלך קולם, אמר מה הקול הזה באזני, אמרו לו הם הסומים שצוית לכלכלם שם, וכן עושים בכל עת ששומעים קול סוסים שלף, אמר אילו היו רואין אותי על אחת כמה וכמה היו משבחין לי, מיד צינה להחזירם לאחור ולתת